

ΕΤΟΣ 58ον

10 Ὀκτωβρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 41 (2993)

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

Μπροστά στο μυστήριο του θανάτου μᾶς τοποθετῆ ἡ εὐαγγελικὴ διήγηση τῆς ἀνάστασης τοῦ γιοῦ τῆς χήρας τῆς Ναϊν: «Μὴ κλαῖε (...) Νεανίσκε, σοὶ λέγω ἐγέρθητι». Τό σκοτεινὸ αἶνιγμα τοῦ θανάτου φωτίζεται καὶ ἡ θλίψη διαλύεται, καθὼς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς συναντᾷ τὸ θάνατο καὶ τὸν συντρίβει.

Θάνατος, ζωὴ καὶ ἀνάσταση

Ὁ θάνατος εἶναι ἓνα συγκλονιστικὸ γεγονός, πού φαίνεται νά τερματίζει τὸ θαῦμα τῆς ζωῆς καὶ μᾶς κάνει νά φοβόμαστε γιὰ τὴν ὑπαρξή μας, ἀλλὰ καὶ νά πονᾶμε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πού ἀγαπᾶμε, καθὼς φεύγουν ἀπὸ τὴν παρούσα ζωὴ. Ἔν, ὅμως, ὁ θάνατος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι διάλυση καὶ ἀφανισμός, τότε δέν ὑπάρχει Θεός. Μιά τέτοια θεώρηση τοῦ θανάτου εἶναι ἄρνηση τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὁ Θεός «θάνατον οὐκ ἐποίησεν οὐδέ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων» (Σ. Σοῦ. 1,13). Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ θάνατος, ἔστω καὶ ἂν φαίνεται πὼς εἶναι τὸ φυσιολογικὸ τέλος μιᾶς διαδικασίας φθορᾶς, στὴν πραγματικότητα εἶναι ἀφύσικος, διότι δέν ἔχει τὴ ρίζα του στὸν Θεό. Προέρχεται ἀπὸ μιὰ δύναμη πού εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἰσῆλθε στὸν κόσμο «διὰ τῆς ἁμαρτίας», κατὰ τὸ λόγον τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

Εἶναι τραγικὸ λάθος νά πιστέψουμε ὅτι ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία μᾶς συμφιλιώνει μὲ τὸ θάνατο, ἀφοῦ ὁ ἀνθρώπος δημιουργήθηκε «διὰ τὸ αἶε εἶναι». Ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸ μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας δέν μᾶς συμβιβάζουν μὲ τὸ θάνατο, ἀλλὰ μᾶς δίνουν τὴ δυνατότητα νά τὸν ὑπερνικήσουμε ἐν Χριστῷ. Ἐδῶ βρίσκεται ἡ οὐσία καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς ἀποστολῆς τους. Ὁ Θεός εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ «διδούς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα» (Πράξ. 17,25). Ὅσες φορές ὁ ἀνθρώπος θέλει μόνος του τὴ ζωὴ, δηλαδή γιὰ τὸν ἑαυτὸ του καὶ ὄχι γιὰ τὸν Θεό, ἀποκόπτεται ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς καί, νομίζοντας ὅτι μπορεῖ νά ζήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, πεθαίνει.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ζ' 11-16)

Ἡ κατάλυση τοῦ θανάτου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναϊν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὕτη ἦν χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε. Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἕστησαν, καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἐλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι Προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν· καί, ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Τό θαῦμα τῆς ἀνάστασης τοῦ νεκροῦ παιδιοῦ ἀπό τόν Χριστό ἀποκαλύπτει τήν ἀλήθεια γιά τή ζωή καί τό θάνατο. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου. Ἡ παρουσία Του γεμίζει τά πάντα καί διαλύει τό φόβο τοῦ θανάτου. Ζωή εἶναι ἡ σχέση καί ἡ κοινωνία μαζί Του καί θάνατος ἡ ἄρνηση τῆς ἀγάπης Του. Τά βιολογικά φαινόμενα μεταμορφώνονται μέσα στό φῶς τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό καί ζωή γιά τόν πιστό δέν εἶναι ἀπλά ἡ φυσική ἐπιβίωση οὔτε θάνατος ἡ τελευταία πράξη τῆς καί ὁ τερματισμός τῆς. Εἶναι τό πέρας στήν πραγματικότητα τῆς αἰωνιότητας, στήν ὀλοκλήρωση τῆς ζωῆς.

Τό θαῦμα τῆς ζωῆς εἶναι δῶρο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί δέν ἐκμηδενίζεται. Ὁ βιολογικός θάνατος παρουσιάζεται ὡς ἀναγκαῖο κακό, συνέπεια τῆς πτώσης μας. Γι' αὐτό μπροστά στήν τραγωδία του θλιβόμαστε καί κλαίμε (ἄλλωστε, ἄς μήν ξεχνᾶμε ὅτι ὁ Χριστός δάκρυσε στόν τάφο τοῦ Λαζάρου καί δέν χάρηκε, πού σέ λίγο θά τοῦ ἔδινε ζωή). Ἀλλά ἡ λύπη μας γιά τό χωρισμό δέν εἶναι πένθος ἄλυτο, ἀπόγνωση καί ἀπελπισία. Ἡ λύπη μας ἔχει τήν ἐλπίδα καί τήν προσημονία τῆς ἀνάστασης. Ὁ ἄνθρωπος καί ὁ κόσμος εἶναι δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ καί δέν ἔγιναν γιά νά πεθάνουν καί νά σβήσουν, ἀλλά γιά νά ζήσουν. Αὐτή ἡ ἀλήθεια μᾶς λέει ὅτι, ὅταν πεθαίνει ὁ ἄνθρωπος, δέν εἶναι δυνατόν νά χάνεται ἡ ὕπαρξή του, δέν μπορεῖ νά ἐκμηδενίζεται ἡ ζωή, ἀπλῶς ἀναστέλλεται προσωρινά, «κοιμᾶται», γιά νά ξυπνήσει μεταμορφωμένη καί νά ἀναστηθεῖ «ἐν ἑτέρῳ μορφῇ» στήν αἰωνιότητα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. «Μὴ κλαῖε» ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί ἡ συνέχειά του, τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, δέν εἶναι μία ἀκόμη κοσμοθεωρία καί φιλοσοφία ἀνάμεσα στίς τόσες πολλές γιά τό θάνατο. Δέν εἶναι μιᾶ φθνή παρηγοριά, γιά νά ξεγελάσει τήν τραγική μοίρα τῆς ἀνθρώπινης φύσης μέ τό ψέμα τῆς, ἀλλά εἶναι ζωή καί ἀλήθεια πού σώζει.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ὅπως καί ὁ πολιτισμός του, ἔστω καί ἂν ἔχει ἀκούσει τό χριστιανικό κήρυγμα τῆς ἀνάστασης, δέν φαίνεται

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγε εἰς μίαν πόλιν πού ὠνομάζετο Ναῖν καὶ μαζὶ του ἐπῆγαιναν καὶ οἱ μαθηταὶ του καὶ πολὺς κόσμος. Μόλις ἐπλησίασε εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεως, μετεφέρετο ἕξω ἕνας νεκρὸς πού ἦτο τὸ μόνο παιδί τῆς μητέρας του ἡ ὁποία ἦτο χήρα. Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ἦσαν μαζὶ τῆς. Μόλις ὁ Κύριος τὴν εἶδε, τὴν σπλαγχνίσθηκε καὶ τῆς εἶπε: «Μὴν κλαῖς». Ἐπροχώρησε καὶ ἔπιασε τὸ φέρετρον, ἐκεῖνοι δὲ πού τὸ ἐβάσταζαν ἐστάθηκαν. Αὐτὸς εἶπε: «Νεανίσκε, σοῦ λέγω, σὴκω». Καὶ ἀνεκάθησε ὁ νεκρὸς καὶ ἄρχισε νὰ μιλή καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν παρέδωκε εἰς τὴν μητέρα του. Ὅλους δὲ τοὺς κατέλαβε φόβος καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν καὶ ἔλεγον: «Προφήτης μέγας ἐφανίσθηκε μεταξύ μας» καὶ «Ὁ Θεὸς ἐπισκέφθηκε τὸν λαὸν του».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νά τὸ ἀποδέχεται, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ τρόπος καὶ ἡ στάση τῆς ζωῆς του. Ζεῖ σάν νά μὴν ὑπάρχει θάνατος, γιατί, ὅταν τὸν ἀντικρίζει, τρομάζει καὶ ἀπελπίζεται μέσα στοῦ μηδενισμοῦ του. Μόνο ἡ σταθερὴ βεβαιότητα ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ Ζωὴ πού νίκησε τὸ θάνατο μᾶς δίνει τὴν πληρότητα τῆς χαρῆς καὶ τῆς εὐτυχίας πού ἀναζητοῦμε. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς

τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Σεμινάριο θά ἀρχίσει τὸ Σάββατο 16 Ὀκτωβρίου 2010, ὥρα 18:00 στοῦ ἰσόγειο τοῦ κτηρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὁδὸς Ἰασίου 1, Ἀθήνα.

Διδάσκονται τὰ ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικὸ Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτοκοσμικὴ Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολικὴ Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανικὴ Ἐθνολογία

- Ἱεραποστολικὴ Πρακτικὴ καὶ Μεθοδολογία
- Εἶναι ἀνοικτὸ γιὰ ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τὸ παρακολουθήσουν.
- Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210 7272315-317

10 Ὀκτωβρίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (ν' αἰ.).

Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: θ' – Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ' 11-16.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Ὀκτωβρίου, Δ' Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π' 5-15.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Μέ απόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σπὴν Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1960 τὸ Φροντιστήριον Ὑποψηφίων Κατηχητῶν. Μέσα στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου μὲ τὸ εἰδικὰ κατηρτισμένο πρόγραμμα μαθημάτων καὶ ἐκπαιδευτικῶν εὐκαιριῶν, προσφέρει στοὺς νέους, πού ἐπιθυμοῦν νὰ διακονήσουν τὸ Κατηχητικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐκαιρία νὰ καταρτισθοῦν θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ γιὰ τὸ τόσο ὑψηλὸ ἔργο τους.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τὰ μαθήματα τοῦ Α΄ ἔτους γίνονται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καὶ τοῦ Β΄ ἔτους τὴν ἴδια ἡμέρα ἀπὸ 7:00 ἕως 9:30 μ.μ., σπὴν Αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἰωάν. Γενναδίου 14, Μονὴ Πετράκην).

- *Προϋποθέσεις:* Γίνονται δεκτοὶ σπουδαστές καὶ τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικὸ σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριον Λυκείου), καὶ β. Μία πρόσφατη φωτογραφία.
- *Ἐγγραφές:* Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινὰ μέχρι τὴς 13 Νοεμβρίου 2010, στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητας, καὶ κάθε Σάββατο κατὰ τὴς ὥρες λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου.
- *Ἐναρξη μαθημάτων:* Τὸ Σάββατο 23 Ὀκτωβρίου, θά γίνει ὁ Ἀγιασμός κι ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.
- *Πληροφορίες:* Γιὰ περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272.347-346 (καθημερινὰ 8π.μ.-2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς).

Στὸ νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινὰ: 1) «**Ὁρα 11 πρωινή**» (ἐκκλ/κά θέματα) στίς 11:00

2) «**Γνωριμία μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη**» στίς 16:00

3) «**Τὴ μουσικὴ τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινὴ μουσικὴ) στίς 17:00

4) «**Τὴν ἱστορία μας**» στίς 21:30

5) «**Ραδιοφωνικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ 89,5**» (ἀνάγνωση πατερικῶν, ἱστορικῶν καὶ λογοτεχνικῶν κειμένων) στίς 23:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr